

kelte områder, hvor der kan være mulighed for, at der skal ændres lidt på tingene.

Men fra at ændre lidt og til at tage hele springet til det fulde lovforslag her, L 129, er der langt – også set med Venstres øjne.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Lissa Mathiasen som ordfører.

Lissa Mathiasen (S):

Forslaget her går jo, som det allerede er sagt, i al sin enkelhed ud på at ophæve kravet om statsborgerskab eller bopæl her i landet forud for at kunne få lov til at blive registreret i henhold til lov om registreret partnerskab. Herved ligestilles registreret partnerskab med ægteskab på det her punkt.

Det er jo ikke så længe siden, vi her i Folketinget havde en debat om at sikre ligestilling mellem registrerede par og andre i forbindelse med adoption. Socialdemokraternes holdning var meget klar: Vi ønskede den ligestilling, og set ud fra det ligestillingsperspektiv, som vi havde dér, må jeg sige, at vi har samme holdning til det spørgsmål, som diskuteres her i dag.

Kl. 15.40

Det er set med vores øjne svært at finde tungtvejende argumenter for ikke at imødekomme ønsker om ligestilling på det her område. Hvad skulle grunden være, medmindre det er, fordi man ikke bryder sig om muligheden for at skulle acceptere registrering af partnerskab? Det har vi i Socialdemokratiet ikke noget problem med. Derfor finder vi også tiden inde til at støtte denne ligestilling, således at registreret partnerskab kan indgås efter samme betingelser, som ægteskab kan indgås, med hensyn til bopæl og statsborgerskab.

Jeg synes også, man med rimelighed kan sige, at nu har vi haft godt 10 år, hvor denne særregel har eksisteret i dansk lovgivning. Nu må tiden være inde til, at vi vil ligestillingen. Den bekymring, der var dengang, var jo, hvorvidt Danmark ville blive et yndet land at flytte til for at blive registreret som partner. Vi mener ikke, den bekymring gælder mere.

Jeg skal dog sige, at der er et par i den socialdemokratiske gruppe, som ikke er enig i denne her holdning.

Til gengæld skal jeg tilkendegive, at De Radikales ordfører, fru Elisabeth Arnold, der ikke kan være til stede, støtter den indstilling, der er fra den socialdemokratiske gruppe om, at vi går ind for en ligestilling imellem de to begreber.

Søren Krarup (DF):

Jeg har, må jeg tilstå, haft svare vanskeligheder med at forstå meningen eller anliggendet i dette diminutive lovforslag.

Sagt i al korthed går det ud på, at alle og enhver skal kunne komme til Danmark og indgå registreret partnerskab. Hidtil har dette kun kunnet lade sig gøre for personer, af hvilke én har dansk statsborgerskab, eller som er sidestillet med danske statsborgere som statsborger i et nordisk land eller som borger i et land, der anerkender registreret partnerskab. Nu ophæves dette krav, nu skal alverden ifølge lovforslaget kunne komme til Danmark og indgå registreret partnerskab i lighed med ægteskab, hvor fremmede statsborgere f.eks. i stort tal kommer til Tønder og bliver gift.

Forslagsstillerne vil ophæve denne forskel på ægteskab og registreret partnerskab. Forslagsstillerne vil ikke anerkende den hidtil gældende forskel, at for at kunne indgå registreret partnerskab i Danmark skal en af parterne have dansk statsborgerskab og have bopæl her i landet.

Allerførst: Hvorfor har lovgivningen denne forskel på ægteskab og registreret partnerskab? Efter min mening er eneste svar, at da registreret partnerskab ikke anerkendes på samme selvfølgeligelige måde som ægteskab i andre lande, vil man ikke give en specifik dansk regel gyldighed overalt ved at tillade alle og enhver at indgå registreret partnerskab i Danmark. Dette specifikke arrangement er rent dansk og skal følgelig kun gælde et forhold, hvor den ene af parterne er dansk statsborger – derfor gældende regel.

Men så er spørgsmålet: Hvorfor ønsker forslagsstillerne da reglen ophævet?

Dette har jeg grundet en del over, og jeg tror at kunne øjne meningen. Ved således at gøre et specifikt dansk arrangement gældende overalt, missionerer man for det første for dette danske arrangement, det registrerede partnerskab. Det er den ene hensigt: at missionere for det, der i det ideologiske sprog hedder ligestilling eller lighed.

Den anden og mere raffinerede hensigt er efter min mening at bryde en breche i den danske udlændingelovgivning derved, at man på denne måde kan skabe en række forfulgte i fremmede lande, som så kan stille ved den danske grænse og sige: I har accepteret vores registrerede partnerskab, og når vi nu ikke kan få det accepteret i vores eget land, så må vi have en naturlig ret til at opnå opholdstilladelse i Danmark. For selvfølgelig vil man i de lande, der ikke anerkender